O PAGINA DE FOOTBALL

Profesionismul în categoriile mici

In urmă cu două zile am cunoscut pe conducătorul unui club din provincie, un club care desfăşoară o activitate merituoasă, deşi nu este categorisit în nici una din cele două divizii. Discutând câteva probleme la ordinea zilei, ne-a spus categoric: «DACA NU GASESC IN CATEVA ZILE O FABRICA SAU O INTREPRINDERE COMERCIALA CARE SA PREIA CLUBUL VOI FI OBLIGAT SA LICHIDEZ GRUPAREA».

Vorbele acestea nu reprezintă ceva absolut nou. Refrenul e cunoscut şi constitue reflexul toleranţei de care se bucură grupările corporative şi mijloacele cari le folosesc în acţiunea lor.

Cluburile mici, unde se face sport pentru sport, formează footballişti şi se pregătesc internaţionalii de mâine, nu mai pot rezista. Lăsate la un loc cu grupările corporative nu pot ţine mai mult de un an sau doi jucătorii pe cari îi formează, pentrucă «corporativele» nu cunosc nici o limită când este vorba de «cumpărat» un jucător.

Sute de mii lei şi în unele locuri milioane constitue fondurile de racolaj.

In 24 ore orice echipă mai mică poate fi lichidată, pentrucă i se «cumpără» jucătorii.

Jucătorii grupărilor corporative, indiferent de categorie, sunt plătiţi cu salarii princiare şi cunoaştem cazuri de jucători din categoria III cari câştigă sume pe cari le primea răposatul Sindelar... Ce vreţi să facă micul club din categoriile inferioare, atunci când are de luptat cu grupări înarmate cu mijloace financiare nelimitate? Cum se poate menţine disciplina într'un club atunci când din grupările corporative vin exemple de tratament princiar acordat jucătorilor?...

La categoria III-a grupări corporative au plătit premii de mii de lei, în timp ce celelalte cluburi, lipsite de mijloace, sunt îndemnate să nu părăsească amatorismul.

Nu avem nimic împotriva activităţii acestor grupări corporative. Nu ne supără nici faptul că utilizează resurse financiare importante în activitatea lor sportivă; nu se poate însă tolera ca grupări având astfel de mijloace să fie lăsate la libera concurenţă, pe picior de egalitate cu celelalte cluburi, a căror existenţă este asigurată în primul rând de entuziasmul conducătorilor şi suporterilor.

Dacă vrem să clădim ceva sănătos în footballul nostru e neapărată nevoie să separăm pe profesionişti de amatori şi să impunem amatorismul în categoriile inferioare. Fără această separaţie şi limitare nu se va putea realiza nici o îmbunătăţire.

Ori, nici separaţia, nici limitarea nu sunt posibile atâta vreme cât grupările corporative continuă să activeze alături de celelalte.

Observator

Jucătorii Rapidului în tebra preparativelor

Duminecă, în Splaiu, se dispută MATCHUL CU VENUS, semifinala Cupei României

Aspecte dela antrenamentul de eri al feroviarilor

In calea realizării visului lor suprem — cucerirea şi în acest an a «Cupei României» feroviarii bucureşteni au de trecut Duminecă pe arena din Splaiu, un examen mai mult decât dificil. Întâlnirile cu Venus, prezintă întotdeauna un puternic stimulent pentru «rapidişti», care independent de forma în care se află până atunci fac în faţa «negrilor» partide mari.

In actualul sezon, aceste două echipe s'au mai întâlnit odată, iar Rapid jucând ultima carte a repurtat o victorie categorică. Dacă vor reuşi să reediteze această partidă nu se ştie, cert este însă că feroviarii se pregătesc minuţios şi sunt foarte optimişti în ceeace priveşte rezultatul.

LA ANTRENAMENTUL DE ERI A PARTICIPAT ŞI SIPOŞ

Eri după amiază, tribunele stadionului CFR din Giuleşti, erau desigur, cel puţin la fel de populate ca acelea ale «Venusului».

Antrenamentul feroviarilor prezintă întotdeauna puncte de atracţie, cu atât mai mult însă cu cât la el participă şi una dintre cele mai mari vedete ale footballului sârbesc, renumitul internaţional Sipoş.

Tin oamenii cu ori ce preţ să-l vadă cu câteva zile mai înainte la lucru pe acela care mâine, poimâine ar putea deveni şi o mare vedetă a footballului românesc.

Care-i Sipoş, unde-i Sipoş, ce grozav e Sipoş şi tot felul de dialoguri, însă Auer n'are timp de glumit şi mai sever ca nici când începe seria pregătirilor. Jucătorii se înşiră monom, având în frunte fireşte pe Sipoş, urmat de P. Rădulescu, Lengheriu, Vintilă, Baratky, Costea, Răşinaru, Rafinsky,

BARATKI

Marton, Moldoveanu, Dan Gavrilescu, Bogdan, Roşculeţ şi Negru.

Se înconjoară terenul de două ori şi apoi toţi fac cerc în jurul lui «Rici» şi exerciţiile de educaţie fizică încep.

Eleganţa în mişcări al lui Sipoş lasă o impresie dintre cele mai bune, însă Bogdan, «simpaticul Ionică», nu se lasă mai prejos. Terminat şi acest capitol de pregătiri se formează două echipe şi se joacă «în toată regula». Sipoş face din nou furori, driblează cu mult apropo însă... nici Bogdan pe partea cealaltă nu se lasă mai prejos. După ce au jucat timp de aproape un ceas, Auer fluieră sfârşitul şi în faţa porţii apărată de Negru şi Petrică se formează un grup care poate fi confundat cu un veritabil «tir».

AUER INDISPONIBIL, TOTUŞI...

Auer a fost bolnav şi nu s'a dat jos din pat decât în cursul zilei de eri. Totuşi Rici nu vrea să priveze clubul său de serviciile sale, într'un match decisiv ca acel din faţa Venusului, şi se pare că va juca Duminecă. Dacă, bineînţeles se va restabili complet.

Dar Sipoş?

Situaţia lui Sipoş este încă neclară, la ora când scrim aceste rânduri.

Extrădarea sârbului nu sosise încă, dar după unele versiuni, nu trebuia să mai întârzie mult.

In cazul când va sosi la timp, Sipoş va figura Duminecă fără îndoială în echipa Rapiului.

FORMAŢIA

Impotriva «negrilor» feroviarii vor alinia cea mai bună formaţie, pe care o pot pune în prezent pe picioare. In poartă va juca Petrică Rădulescu care va fi încadrat de Marton şi Lengheriu. Este un trio defensiv care inspiră suficiente garanţii şi care se bazează mai ales pe elan.

REINTRA RAFINSKY

In ceeace priveşte halfia, s'ar putea ca aceasta să nu mai aibe alcătuirea din ultimile partide.

După informaţiile noastre, există în intenţia conducerii feroviare, de a-l reintroduce în prima echipă pe Rafinsky, care se află într'o condiţie fizică ireproşabilă.

Posturile lui Vintilă şi Răşinaru nu pot fi puse în discuţie.

DAR INAINTAREA?

Marea problemă rămâne însă tot alcătuirea quintetului ofensiv.

In cazul când Sipoş ar avea drept de joc, acesta ar avea următoarea alcătuire:

Sipoş, Moldoveanu, Baratky, Auer şi Bogdan.

Ar fi indiscutabil o linie excepţională, şi fără îndoială cea mai bună din ţară.

S'ar putea însă ca Sipoş să nu obţină până atunci extrădarea şi atunci linia ofensivă a FC Rapidului va avea următoarea alcătuire: Bogdan, Moldoveanu, Baratky, Dan Gavilescu, Auer.

In ori şi ce caz, forma definitivă a echipei nu se va cunoaşte decât în cursul serii de astăzi.

Cel mai mic număr de transferări din ultimii cinci ani

ERI: **Lucaci** *(Crişana) a trecut la Carpaţi;* **David** *(„U") a trecut la Olympia*

Azi este ultima zi în care jucătorii cari au demisionat în termen legal trebue să semneze pentru noua grupare pentru care optează.

Se pare că deşi ne găsim în ultimul moment, numărul cererilor de legitimare înregistrate la F. R. F. A. dela 15 Iunie încoace este cel mai mic din câte s'au înregistrat în ultimii cinci ani

Transferările importante, transferările mari, se vor face probabil pe cale de bună înţelegere, astfel încât grupările să poată profita imediat de achiziţiile cari le vor face.

TOTUŞI...

Din puţinele cereri cari s'au înregistrat în cursul zilei de eri am reţinut numele lui Lucaci dela Crişana, care a optat pentru F. C. Carpaţi şi a lui David dela Universitatea, care a optat pentru Olympia Bucureşti.

Duminică

CAB (oldsboy)-Prahova (oldsboy) pentru cupa „Sparcs"

Gruparea C. A. B. a cărei echipă de oldsboy activează intens de câteva săptămâni va primi Duminică pe S. T. B. la ora 18, replica oldsboy-lor Prahovei.

Matchul are o însemnătate deosebită întrucât în joc este disputată cupa «Sparcs».

Acest splendid trofeu este expus la magazinul «Sigmund Prager».

Un amănunt interesant e şi faptul că acest mach îşi dispută Duminică a III-a ediţie. Primele două au fost împărţite de adversari cari şi-au adjucat fiecare matchul în care au avut rolul de gazde.

Lovitura de începere va fi dată de un ilustru personagiu al lumii noastre sportive.

C. A. B.-ul speră într'o victorie.

Variassi la Juventus?

De câteva zile se află în Capitală masivul fundaş ardădan Variassi pentru a trata — în secret... — transferarea lui la gruparea bucureşteană Juventus.

Nu putem anticipa în ce stadiu se găsesc tratativele începute şi nici dacă vor fi duse la bun sfârşit. Ceeace este sigur este însă faptul că Variassi nu va putea pleca de la Gloria, care i-a prelungit contractul pe un an — decât dacă gruparea ardădană se va învoi la aceasta.

Jucând mai energic şi mai însufleţit

Sportul Studenţesc a învins A. M. E. F. A. cu 3-1 (1-0)

Şi s'a calificat în finala Cupei României

Matchul: Sp. Studenţesc — AMEFA. faza la poarta echipei arădene

Pentru bunul şi întemeiatul motiv că Duminecă are loc matchul Venus—Rapid, adică matchul tuturor ambiţiilor, jocul de eri dintre Sportul Studenţesc—Amefa ar trebui să-l socotim disputat la o temperatură de frigorifer, tot pentru bunul şi întemeiatul motiv că n'au asistat mai mult de 3000 spectatori. Cei care n'au venit au chibzuit la fel ca înaintea celor două matchuri anterior disputate. Majoritatea au gândit că această competiţie a «Cupei României» nu poate trăi zile frumoase decât atunci când joacă Rapid sau Venus.

Părere cu totul neîntemeiată, căci, iată, matchul Sp. Studenţesc — A. M. E. F. A. a plăcut foarte mult spectatorilor pripăşiţi eri pe arena din Splaiu. Anticipările noastre s'au adeverit în integrală măsură, partida desfăşurându-se într'un tempo îndrăcit de la început şi până la sfârşit.

Este adevărat, matchul, ca spectacol technic a entuziasmat. Nu se aştepta însă nimeni, credem, la acest lucru.

Suficient să spunem însă că matchul a purtat în tot timpul pecetea caracteristică Cupei României, adică: lupta fără reticenţe, fazele bogate şi nu lipsite de nervozitate la ambele porţi şi efortul care nu s'a odihnit nici o clipă dealungul celor două reprize de joc.

Studenţii joacă mai bine în „Cupă"

Şi pentrucă în «Cupă» învinge întotdeauna cel mai bine pregătit pentru acest soi de competiţie, a învins Sportul Studenţesc. Nu numai pentrucă a fost mai bine pregătit, dar deasemenea pentrucă învăţase o socoteală mult mai simplă, — o socoteală pentru care noi am răguşit tot recomandând-o.

Astfel, Sportul ştia atunci când a intrat pe teren că are nevoie de goaluri pentru a învinge. Indeobşte de unul în plus faţă de adversar, căci în Cupă nu trebue să-ţi salvezi şi nici să-ţi câştigi un goalaverage. Conform acestei lozinci sănătoase, Sportul s'a sbătut suficient de greu pentru a câştiga, dar până la sfârşit a câştigat.

N'a învins uşor deoarece Amefa, deşi îşi făcuse o socoteală cu totul contrarie, ştie să facă — şi a făcut şi eri — zile negre adversarului.

Are un mare dar această echipă.

O calitate cu care Amefa a reuşit anul acesta ca şi în anii trecuţi rezultate frumoase, performanţe lăudabile şi locuri extrem de onorabile în clasament.

Nu mai departe de anul acesta, care a dat emoţii din cele mai inedite sportivilor români, Amefa n'a fost la nici un moment ameninţată cu retrogradarea, deşi Rapid deşi Juventus şi nu mai puţin U. D. R. cunoşteau toate focurile iadului tocmai din această pricină.

Arădenii, atât în deplasare cât şi pe teren propriu, fără multă gâlceavă, reuşeau o victorie la minimă diferenţă, un match nul sau o înfrângere onorabilă

Cum goalaverajul le-a fost favorabil, cum, în majoritate, câştigau, orădenii s'au văzut spre sfârşit de campionat cu un bilanţ pe care îl invidiau multe echipe.

Dar care este secretul succeselor în campionat ale acestei echipe?

Este o întrebare care nu-i lipsită de rost, cu atât mai mult cu cât Amefa nu reuşeşte în Cupa României aceeaşi figură.

Şi totuşi răspunsul nu e greu de dat. Echipa din Vest, este formată din 11 jucători care îşi cunosc fiecare din ei misiunea.

Ifosele de vedete sunt înlăturate pentrucă, simplu, Amefa n'are vedete. Am putea desprinde, aşa cu sila, doar pe Slivăţ şi Szanislo. Aceştia sunt vedete însă numai cu numele, pentrucă au jucat odată sau de mai multe ori în echipa naţională.

Titulatură care nu a emoţionat şi nu a deşteptat orgoliul la nici unul, din aceşti doi harnici băeţi, căci ei se integrează, chiar după un match cu Italia, de minune în ansamblul atât de omogen al echipei lor de club.

Este o echipă fără strălucire, care n'a entuziasmat ca joc de când există, dar care culege totuşi, modestă, roadele unei munci obscure dar extrem de eficace.

Are un joc destructiv de aproape şi unul cam pisălog de ofensivă.

Deaceea marchează puţine goaluri, primind în schimb tot atât de puţine.

Cu o apărare ereelentă şi cu o înaintare care îşi reduce activitatea în câmp la tânărul şi talentatul Reinhardt, iar eficacitatea la schootul şi pătrunderea lui Bătrân. Amefa reuşeşte an de an rezultate frumoase în campionat. Nu-şi pierde moralul când pierde şi nici nu se entuziasmează când câştigă

Este o echipă care «nu-ţi spune nimic», dar ea nici nu doreşte să spună.

O echipă glacială care n'a cunoscut niciodată spectatori indicaţi în picioare pentru a o aplauda.

Dar asta nu contează, când ştii că la standardul victorii tale poţi să trăeşti.

Şi Amefa e conştientă de standardul ei.

IN CUPA «TACTICA» E ALTA

Vedeţi însă, lucrurile se schimbă atunci când nu mai e vorba de clasament de goal average şi de tot cortegiul acela necesar campionatului.

Spre exemplu, matchurile de Cupă îţi cer mai mult cheltuire de efort în luptă, decât în technică.

Cupa n'are nevoie numai de technică. Pe parcursul a 90 minute în care îţi bâzâe mereu la ureche: «câştigi sau pierzi» ea ştie una şi bună: marchează, altfel totul este pierdut.

Ori Amefa nu prea cunoaşte principiile astea, iar dacă le cunoaşte are nişte jucători care se opun, organic unui astfel de caracter al luptei.

Nu aţi întrebat vreodată dece arădenii n'au făcut niciodată mare lucru în Cupă?

Fără îndoială nu este o echipă care să ştie să mizeze totul în cadrul unui singur match.

Eri a dovedit cu prisosinţă cele spuse de noi.

Joacă, este adevărat, acceptabil chiar atunci când nu-i prea arde de joacă.

Eri, indispusă, a ştiut totuşi, de la început să arate Sportului că nu-i de glumit cu ea.

Ştie să păstreze un rezultat şi ştie deasemenea să se apere atunci când e dominată.

Şi Sportul a dominat eri destul de categoric.

O singură dată, atunci când Szabo a transformat penaltyul şi situaţia era 2-1, deci posibilităţile de victorie nu erau excluse, Amefa a avut momente de superioritate.

In rest, dacă nu s'a apărat, a jucat mai mult pe la mijlocul terenului. Meritul, marele merit al Sportului a fost că n'a descurajat nici un moment din pricina acelei rezistenţe, care şi-a găsit în Gerold un pion de incontestabilă valoare.

A atacat incontinuu la fel de puternic, de încăpăţânat, cu elanul şi vigoarea-i caracteristică atunci când condiţia fizică nu-i lipseşte.

După excelentul match făcut cu CAMT, căruia i-a infuzat o porţie de cinci goaluri, Sportul s'a prezentat cu un moral care nu putea să fie înfrânt nici de încăpăţânata rezistenţă a Amefei, echipă tenace, echipă de sudură.

DUCE

Noi, care urmărim pe universitari de mult timp, aveam, spunem sincer, teamă că insistenta dominare din primele 30 minute se vor termina cu descurajare în loc de goaluri.

Ştim cât de uşor se clatină edificiul moral al acestei echipe avântate dar neexperimentate.

Am văzut multe matchuri începute execelent de Sportul, pentruca spre sfârşit, din cauza unei dominări insistente dar nefructificate, aceeaşi jucători care cu câteva minute mai înainte jucau irezistibil, să cedeze pasul şi să fie înfrânţi.

Universitarii se demoralizează foarte uşor.

Intemeindu-ne pe acest adevăr, eri ne-a fost frică, când am văzut că o repriză e gata să se termine şi nici vorbă de goal.

Totuşi, în min. 44 goal. Remus, enervat de dominare dar şi de scorul alb, a driblat vreo trei adversari şi a pasat «mură'n gură» lui Ştefănescu care a marcat uşor.

Cu un punct avantaj obţinut în primele 45 minute, Sportul a intrat încrezător în şansele sale în următoarea repriză.

Din momentul în care Angheloiu a marcat şi pe cel de-al doilea goal, nmieni nu se mai îndoia că altcineva în afară de Sportul va înfrunta pe Venus sau Rapid în finală.

JOCUL

Jocul, disputat, după cum am spus, într'o notă de frumoasă combativitate, a fost tot timpul în atenţia generală.

Amefa chiar dacă nu străluceşte vreodată, ştie excelent să se apere şi dârzenia Sportului pe deoparte şi tenacitatea Amefei pe de alta, au ţinut încordată atmosfera.

Din primele minute de joc Sportul îşi arată buna dispoziţie, atacând insistent.

In minutul 3, Remus a trimes o «bombă» respinsă cu greu de Gerold.

Nu peste mult timp Angheloiu îl imită, iar Gerold se repetă.

Abea în min. 10 avem o fază «amefistă», Bermozer centrează admirabil şi Reinhardt cu Bătrân sar amândoi la minge. Reuşeşte primul, care, ghinionist, trage afară. A fost, în orice caz, o fază de spectacol.

Peste un minut, Reinhardt, care este poate unul din cei mai buni de pe teren, produce panică la poarta universitară. Mişu făcuse o greşală şi Reinhardt, însoţit de acelaş ghinion, ratează.

Până spre sfârşitul reprizei nimic de remarcat nu se întâmplă. Se părea că scorul va rămâne tot alb.

De-o cu totul altă părere, Remus porneşte de la mijlocul terenului, driblează tot ce întâlneşte în cale şi pentrucă nu poate trage, pasează lui Ştefănescu.

Simplă formalitate, este 1-0 pentru Sportul, punct marcat în minutul 44.

Cea de a doua repriză, de la începere, cunoaşte tot un Remus deslănţuit. Porneşte tot de la centru, driblează la fel tot ce întâlneşte în cale, cu singura deosebire că acum trage el. Şi trage atât de bine încât bara transversală a fost sguduită de mai să se rupă.

Iată-ne în min. 52. Angheloiu a luat-o razna, nu mai poate fi oprit nici de Szanislo şi marchează frumos.

Insfârşit, asistăm la o reacţiune a Amefei. Nu prea consistentă, dar dominare totuşi.

Nu poţi face mare lucru însă atunci când în centrul liniei de atac ai un Pernecki care poate să-ţi ridice mingia până în Turnul Eifel de la doi metri de poartă [illegible]

Prin minutul 70, Sliv[illegible] vat de ineficacitate [illegible] rare dominări [illegible] tul că e lă[illegible] m. frumo[illegible] pără cu[illegible] este ener-

In mi[illegible] gura acestei tempo-gurul — [illegible] şi profitând de fap-

Este în[illegible] trage de la 20 tului, mingia a ajun[illegible] portilor a-care vrea să tragă.

Pericolul este mare, Duce îşi dă seama de acest lucru şi îl opreşte pe amefist, prin mijloace nereglementare, să shooteze. Arbitrul acordă şi Szabo transformă în alură de mare specialist.

Este 2-1 şi Amefa întrevede posibilităţi cu totul estompate până în acel moment şi domină categoric.

Duce e însă leu, Bădulescu greu de tinut, iar Mişu este calm pentru ei amândoi.

Sportul este înghesuit în careu fără rezultate.

Şi tot el va marca în minutul 78! Mingia a pornit dela Angheloiu, a ajuns la Remus care e în faţa porţei, învălmăşeala survine, dar Ştefănescu găseşte o fracţiune de secundă pe care o foloseşte pentru a trage. Trage tare, Gerold scapă şi Covaci prelungeşte până dincolo de careu.

Dar acolo e Mihăilescu care nici nu se gândea la un astfel de plocon.

Cu toată poziţia imposibilă în care se afla, trage cu stângul «la noroc».

Are noroc şi e 3-1. Sportul a intrat în finală. Din tot ce a avut loc până la sfârşitul matchului, mai reţinem un shoot al lui Gică Popescu, trecut milimetric pe lângă bară.

Dintre jucătorii care au evoluat eri pe arena din Splaiu, ne-au plăcut: Duce, Bădulescu, Gică Popescu, Remus şi Drăgan dela Sportul şi Reinhardt — excelent inter — Szanislo şi Gerald dela Amefa.

D-lui I. Ceaureanu i s'au aliniat urmtoarele formaţii:

SPORTUL STUDENŢESC: M. Constantinescu, Duce, Bădulescu, Tache, Drăgan, Constantinescu-Grecu, Angheloiu, Mihăilescu, Remus, Ştefănescu, Gică Popescu.

AMEFA: Gerald, Slivăţ, Covaci, Szurdi, Szabo, Szanislo, Bermoser, Leb, Perneki, Reinhardt şi Batrân.

Victor Costin Popescu

In preajma Satonutul roturi

TIMIŞOARA 29 (prin telefon). — Un emisar al grupării F. C. Carpaţi tratează cu Ripensia pentru jucătorul Regdom. Până în momentul de faţă nu s'a ajuns la un acord. Se crede totuşi în cercurile locale că Ripensia este hotărîtă să-l cedeze pe tânărul fundaş.

MACABI are doi portari: Pe Hitner şi Schulder. Se pare că alb-albaştrii sunt hotrîţi să-l cedeze pe Schulder unei grupări din Capitală.

«DIVORTUL» dintre Constantinescu-Grecu şi gruparea Sportul Studenţesc pare inevitabil.

Intr'o convorbire avută cu excelentul jucător, acesta ne-a declarat că dacă nu i se va da deslegare va renunţa la cariera foot-ballistică.

Credem însă că lucrurile se vor aranja, până la sfârşit, Constantinescu-Grecu fiind cedat — se pare contra unei sume de 60.000 lei — grupării districtuale care se interesează de el.